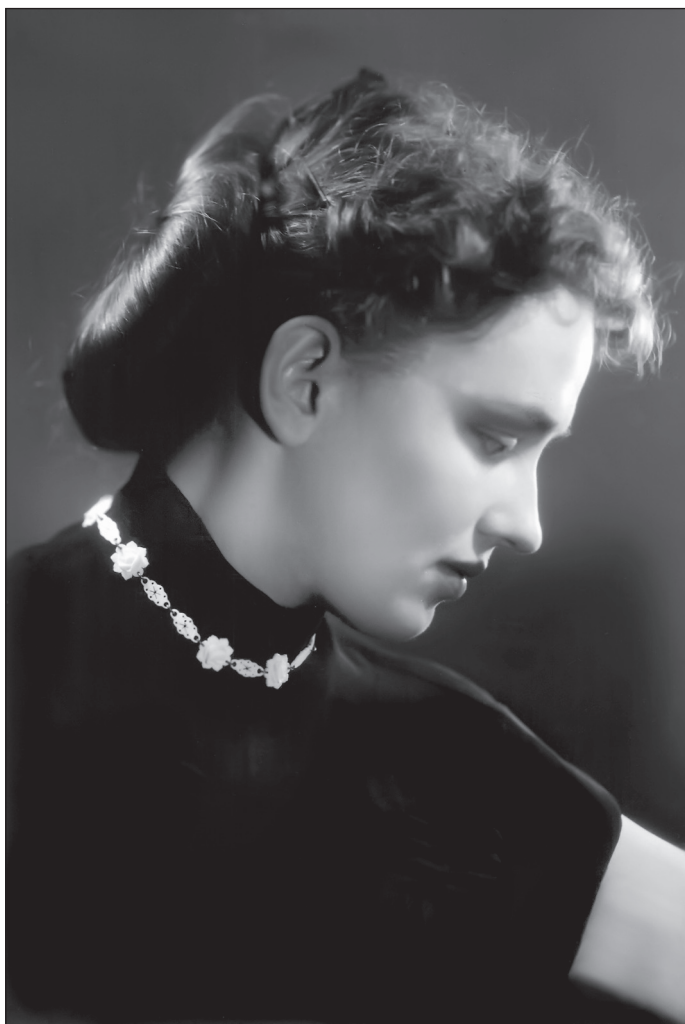

Світлана Кириченко
ПТАХ ПІДНЕБЕСНИЙ

Світлана Кириченко
ПТАХ ПІДНЕБЕСНИЙ

Спогади про Василя Стуса

Київ
«Смолоскип»
2016

УДК 821.161.2'06-94
ББК 84(4Укр)6-442
К43

Багатство та унікальність свідчень Світлани Кириченко про Василя Стуса неоціненні. Вони органічно доповнюють її «великі спогади» — «Люди не зі страху».

«Птах піднебесний» друкувався в журналі «Дніпро» (№ 1-2 за 1998 р), звучав у програмі радіоканалу «Культура». За спогади про В. Стуса Світлана Кириченко стала лауреатом літературного конкурсу «Шістдесятники», оголошеного 1996 року Спілкою письменників і фірмою «КЕБОТ».

ISBN 978-617-7173-37-2

© Світлана Кириченко, 2016
© «Смолоскип», 2016

ГАРМОНІЯ ДУХУ

Багатство та унікальність свідчень Світлани Кириченко про Василя Стуса неоціненні. Усупереч її відчуттям «перепаду висот» (ясна річ, з перевагою В. Стуса), їхні внутрішні світи гармонійно співзвучні. Це робило їхнє спілкування особливо змістовним, історично значущим. Розуміючи, як каже, «масштаб особистості Василя», вона прагнула, «щоб цей дарований долею час спілкування з ним став глибинним набутком наших душ». «Наших» — її та дочки Богдани, з якою їздила до Василя додому (він мав нагляд) після звільнення і перед другим ув'язненням часто, 2-3 рази на тиждень. Наче у відповідь, В. Стус у листі до Михайлини Коцюбинської в липні 1979 року (заслання, Магадан) пише: «Цілуй Світлану — за мене. Вона героїчна жінка. Я так часто викликаю її дух — і розмовляю».

Завдяки історизму, аналітичності мислення автора і водночас художньому стилю викладу, при повній відсутності домислу, «Птах піднебесний» постає органічним доповненням «великих спогадів» («Люди не зі страху») — важливого документа і виразного багатогранного образу епохи.

Юрій Бадзьо